

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Fede, ta Italka dobrovolnice

Po zkušenostech s minoritami a uprchlíky ve vlasti se začala věnovat sociálně vyloučeným v projektu uskutečňovaném za podpory těžžské nadace v karvinských ulicích

KARVINÁ – Tam chcete? Katastrofa! Těmito slovy společenství v přímém vlaku Praha – Karviná počastoval Federicu Longis poté, co během řeči nadhodila, že jede do hornického města věnovat se sociálně vyloučeným dětem a mládeži. Italská dobrovolnice, nedbajíc jeho varování skočila rovnýma nohama do projektu s názvem Naše ulice, který Slezská diakonie uskutečňovala na „šestce“ za podpory těžžské nadace.

„Dětmorovická elektrárna mi připomněla Springfield ze seriálu The Simpsons, poprvé jsem viděla socialistickou architekturu v podobě panelákových sídlišť a teprve tady jsem se něco dozvěděla o šachtách a uhlí,“ popisovala Federica pocházející z Valle d'Aosta. Absolventka jazykového studia na turínské univerzitě se vypravila do ČR na rok v rámci EDS (Evropské dobrovolnické služby) a nastoupila do střediska ON LINE Karviná.

„Strašně ráda pracuji s dětmi a dospívajícími, zajímám se o sociální a politické dění, rozdíl mezi lidmi, jejich kulturami, jazyky. Speciálně skupiny, které v Evropě nazýváme minoritami. A proto jsem se rozhodla zapojit do projektu pomáhajícího v Karvině převážně Romům,“ líčila dobrovolnice. Doma v Turíně žila v multi-

Zapojila se i italská dobrovolnice Federica Longis.

„Zpočátku jsem nedokázala vstřebat, jak šesti- sedmileté děti mohou debatovat o sexu nebo dokonce kouřit,“ líčila Federica první chvíle v KA-6.

kulturním prostředí, angažovala se ve prospěch lidí prchajících z Afriky, věnovala se hendikepovaným dětem...

„Na nějaké happy endy z českého prostředí je brzy, jsem tu teprve od září. Za velký úspěch považuji například to, jak se pětiletý Alex se mnou naučil psát písmeno A. Nebo jak podobně stará Natálie dokáza-

la dávat dohromady čísla a písmena včetně svého jména. Pro někoho je to maličkost, pro mne hodně,“ řekla Federica. Ta se v Karvině 6 řídila heslem: Lepší budoucnost je pro každého z nás – jen na tom musíme zapracovat!

Místní ji pojmenovali „Fede, ta Italka dobrovolnice“ a vyjadřova-

Slezská diakonie v Karvině 6 uskutečnila projekt v sociálně vyloučené lokalitě.

li jí sympatie. „Existuje určitá jazyková bariéra, ale snažím se organizovat výtvarnou činnost, hry i další aktivity. Někdy jen tak kecáme, jindy děláme matematické cvičení. Taky čteme, píšeme, hrajeme karty, kreslíme,“ zakončila Federica, která věří, že si na ni karvinští Romové ještě za čas vzpomenou. Třeba až budou psát písmena nebo čísla, která se spolu naučili.

Radek Lukša

Naše ulice v „ghettu“

Smysluplné trávení volného času především ve formě aktivit obsahujících pohyb, kreativitu a získávání vědomostí. To byl smysl projektu Naše ulice, jež Slezská diakonie vloni podpořila Nadace OKD. Zapojilo se do něj 102 dětí a dospívajících. Část programu vycházela z požadavků a přání cílové skupiny, další část terénní pracovníci předem nadefinovali tak, aby propojila zdejší komunitu napříč generacemi (uklízela se veřejná prostranství, proběhl turnaj ve fotbale, promítání filmů, fungovala pouliční čajovna a kavárna, opékaly se párky, nejmenší děti měly překážkovou dráhu...). Mezinárodní dobrovolnice byla v projektu něco jako bonus.

Vysloužilý havíř Peter Adamec jako školník u jednoho ze stánků.

SRDCAŘ SE STAL PŘEDSEDOU POROTY NA III. ABILYMPIÁDĚ

KARVINÁ – Jen sedm pracovních dní v OKD zbývalo Josefu Kováčovi, když se 22. března zúčastnil třetího ročníku Abilympiády. Podruhé – a tentokrát definitivně naposledy – jako patron srdcovkového projektu, jenž pomohl pořadající SŠ, ZŠ a MŠ Karviná pořádat pomůcky a další spotřební materiál pro soutěže.

Soutěžní disciplíny

- Aranžování květin
- Mechanická montáž
- Zdobení kraslic
- Výroba svíček
- Studená kuchyně
- Korálkování
- Malování na skle
- Pletení velikonoční pomlázky

„Opět nechyběl vysloužilý horník, kombajnér a zástupce směnového předáka rubáňové party z Dolu Darkov Peter Adamec,“ poznamenal Kovács s tím, že účastníkům evidovali na padesát. A to z Třince, Českého Těšína, Orlové, Frýdku-Místku, dvou škol z Karviné (Komenského a Vydmuchova) a polské Pszczyny.

„Premiérová účast zahraniční partnerské školy nebyla jedinou novinkou. Poprvé se zapojily i běžné základní školy z Orlové a Frýdku-Místku integrující v rámci výuky hendikepované děti,“ pokračovala

ředitelka pořadající příspěvkové organizace Marie Filipcová s tím, že cílem je rozšířit Abilympiádu na celý kraj.

Každý další ročník také podle ní bývá lepší a kvalitnější. Přibylo doprovodných akcí, děti a mládež se bavily například u muzikoterapie, canisterapie či origami. „Už máme zkušenosti s organizací. Jen do příštího roku nemůžeme počítat se Srdcovkou, když máme pana Kovácsa v důchodu,“ podotkla ředitelka.

Předseda poroty a patron projektu Josef Kovács hodnotí výsledky.

Od práce s potřebnými po kostelní punk style

Za osobnost měsíce dubna vybrala NOKD aktivního člověka známého nejen z karvinské kulturní iniciativy Dokořán – Daniela Ciešlara

KARVINÁ – Charismatický mladý muž, který svoji profesní kariéru začínal jako terénní pracovník v Renarkonu. Poté založil ve Slezské diakonii nízkoprahový klub On-line a věnoval se práci s mládeží. Nyní v Armádě spásy vede Domov Přístav pro osamělé seniory bez domova. Toto je jen stručný výčet jeho profesí. Daniel Ciešlar je velmi akční člověk. Mimo jiné je i členem Iniciativy Dokořán, která organizuje řadu nejrůznějších akcí. A aby toho nebylo málo, angažuje se i ve Farním sboru Slezské církve evangelické.

Nezapomněli jsme na něco?

Bylo by smutné, kdyby se aktivity člověka daly popsat jen několika řádky. Mám jich ještě trochu více, ale z těch, které mi dělají velkou radost, to jsou třeba pravidelná hraní s přáteli v restauraci Ovečka, kde zpíváme známé hitovky. Je to takové spontánní a milé. Před časem mi manželka koupila cajon, což je perkusní hudební nástroj, takže hrají i v kapele zpěváka Adama

Daniel Ciešlar při jedné ze svých oblíbených aktivit.

Bubíka. Rád bych více sportoval, ale jsem po úrazu, který mi nedovoluje rychlejší pohyby. Proto se věnuji zvučení a osvětlování kulturních akcí po celém kraji.

Dane, jak to všechno stíháš?

Nevím, nějak to zatím jde. Ale je pravdou, že v jednom týdnu mám jenom dvě tři hodinky volna. Ty se snažím využít třeba k saunování, nebo se prostě jen tak projdu městem, dám si kafe. Taky se musím přiznat, že si pomáhám kalendářem, abych to stíhal.

Máš dvě malé děti, co rodina?

Děti a manželka jsou pro mne tím nejdůležitějším na světě. Často nevím, čemu mám dát přednost, nicméně uvědomuji si to čím dál tím

více. Přes léto je to náročné, jelikož jsem buď v práci, anebo někde na akci. Zvučím, organizuji nebo hrají. Někdy dokonce všechno najednou. Jestliže to jde, tak beru děti s sebou. Ale mimo sezonu je to v tomto ohledu lepší. Snažím se, abychom s dětmi pravidelně cho-

Hornické neděle u evangeliků

Otec osobnosti neziskové sféry měsíce dubna je evangelický farář. Karvinský sbor SCEAV vede Jan Ciešlar přes třicet let (a chystá se brzy do výslužby). Jako aktivnímu duchovnímu pastýři mu za totality komunistická moc sebrala takzvaný státní souhlas potřebný tenkrát

díli třeba na bazén, jezdím s nimi na fotbalové zápasy, tréninky, s manželkou Darinou rádi chodíme do divadla i minikina. Minulý týden jsme si vyjeli do Prahy na křest CD Bary Polákové a bylo to super.

Čím tom je, že jsi tak angažovaný?

Zdrojů je několik. Ale hlavně je to ve mně, mám takový temperament. Snad jsem to zdědil po rodičích, kteří jsou úplně stejní. Neumím říkat ne. Když vidím nějakou potřebu či práci, tak jdu a udělám to. Nečekám moc na druhé, až je to trkne. Baví mě být s lidmi, tedy když to funguje. Vyhledávám společnost, kamarádství, srandu.

Můžeš být trochu konkrétní?

Každou neděli hrajeme v kostele, kde to probíhá tak, že kdo přijde, ten hraje. Takový kostelní punk style. Skoro nezkoušíme, ale baví nás to. Učíme se improvizova-

vat. Touhle zkušeností prošlo hodně muzikantů a mnohdy ani nebyli věřícími. Hráli s námi třeba několik měsíců či let a pak šli dál. V rámci studentských klubů, které máme v Agape, u nás probíhají i jam sessiony. V tomto komunitním centru se schází společenství lidí spojených evangelickou tradicí a křesťanskou vírou. Ač se jedná o církevní společenství, v jeho prospěch pracují a akce běžně navštěvují i lidé jiného vyznání či nevěřící. Hudebníkům v našem farním sboru jsem věnoval i finanční odměnu spojenou se získáním ceny Osobnost neziskové sféry 2015 Nadace OKD.

Osobní zapojení patrona

Josef Kovács škole, kterou kdysi navštěvovala jeho hendikepovaná dcera, získal minigrant na letošní Abilympiádu, přiložil ruce k dílu při její přípravě a stal se i předsedou poroty hodnotící počínání účastníků.

Pro příští ročník už minigrant nedostane; odešel totiž k 1. dubnu do penze po čtyřiceti letech na šachtě. Naposledy dělal v ČSA závodního inspektora bezpečnosti práce a předsedu pravických odborů.

vat. Touhle zkušeností prošlo hodně muzikantů a mnohdy ani nebyli věřícími. Hráli s námi třeba několik měsíců či let a pak šli dál. V rámci studentských klubů, které máme v Agape, u nás probíhají i jam sessiony. V tomto komunitním centru se schází společenství lidí spojených evangelickou tradicí a křesťanskou vírou. Ač se jedná o církevní společenství, v jeho prospěch pracují a akce běžně navštěvují i lidé jiného vyznání či nevěřící. Hudebníkům v našem farním sboru jsem věnoval i finanční odměnu spojenou se získáním ceny Osobnost neziskové sféry 2015 Nadace OKD.

Co letos chystáte v Dokořán?

Co se naší iniciativy týče, byl jsem jejím vedoucím deset let. Nyní jsem už druhým rokem „jen“ řadovým členem. Rád pomáhám, ale zodpovědnost je na novém předsedovi Jakobovi Bordacsovi. Nicméně ten směr pokračuje dál. V dubnu proběhne koncert Pavla

Helána v Agape, pak už se rozeběhnou akce na Lodičkách. Čili pravidelný Majáles, Pivní slavnosti, benefiční Festival Dokořán. Na ten letošní například přijede Fast Food Orchestra, Sto zvířat, Prago Union a mnoho dalších vystupujících. Nicméně, plánujeme i nějaké ty dechovky pro starší, anebo cim-bálovou muziku.

Koho bys nominoval na Osobnost neziskové sféry 2016?

To je těžká otázka. Velmi si považují práci Pavla Sporysče z Heřmánku anebo mé bývalé kolegyně Jany Ondruškové, která nyní vede středisko On-line Slezské diakonie. To jsou lidé, kteří práci nedělají jen tak, aby byla udělaná. Přemýšlí nad ní, hledají možnosti rozvoje. Dělají daleko více, než se jim řekne, jsou schopni jít i proti proudu. A toto je správný profil člověka, kterého hledáte.

Zuzana Balická, Radek Lukša